

**LES CURES SOSTENEN LA VIDA!
EXIGIM DRETS I CORRESPONSABILITAT PER VIURE AMB JUSTICIA I LLIBERTAT !**

Aquest 8M posem al centre les cures com a pilar essencial de la vida i denunciem la seva precarització i explotació per part del sistema econòmic i polític. La cura, remunerada i no remunerada, és un eix fonamental de desigualtat social i de gènere. Com a feministes interseccionals defensem el dret a triar com volem cuidar i ser cuidades en condicions dignes, sense discriminació ni explotació. Exigim corresponsabilitat per part dels homes, de les administracions i del conjunt de la societat, perquè les cures són un dret col·lectiu i una responsabilitat social i no el treball individual exigint a les dones.

A més reivindiquem les cures del planeta perquè el mateix sistema que explota les nostres vides, espreu i destrueix la terra. L'extractivisme i l'espoli dels recursos naturals per part de corporacions transnacionals estan devastant territoris, posant en risc la vida de comunitats senceres i col·lapsant els ecosistemes. Aquest model de globalització, sostingut pel colonialisme i el capitalisme global patriarcal amb valors de masculinitat hegemònica, perpetua la violència contra els pobles i els seus territoris, condemnant milions de persones a la migració forçada.

Les cures continuen sent invisibilitzades i infravalorades pel sistema capitalista cisheteropatriarcal, capacitista, edatista, adultocentrista, racista i colonial. Aquest sistema explota les que tenim cura de la vida, ens deshumanitza i ens separa en cuidadores i cuidades, en una opressió conjunta que obvia que som éssers socialment interdependents i biològicament ecodpendents. El conjunt de les opressions que el sistema genera a l'àmbit de les cures és una estratègia de control social que ens vol mantenir subjectes a una organització que beneficia el mercat i el capital per sobre de la vida, de totes les vides.

Davant aquesta situació,

Preguntem

Per què les dones hem de sostenir individualment, de forma obligatòria i sense suports les cures familiars?

Per què el sector laboral de les cures és un sector feminitzat i precaritzat, amb condicions laborals inferiors a la de la resta de sectors?

Què fem perquè dones, dissidents de gènere i homes siguin corresponsables en les cures?

Què fan les administracions amb els nostres impostos en tant que corresponsables per assegurar vides dignes a totes les persones?

Com s'asseguren les condicions d'autonomia per a totes les persones amb necessitats de suports específics, que som tota la població en la nostra vulnerabilitat, en comptes de veure-les/veure'ns només com a receptores passives d'un servei?

Per què l'Estat i les administracions públiques externalitzen les seves responsabilitats en serveis essencials, subcontractant empreses que guanyen molts diners a costa de retallar menjar, medicines i salaris i condicions laborals?

Què vol dir reduir costos quan està en joc el dret a una vida digna?

On és el sistema públic de cures blindat per llei i amb un finançament suficient que garanteixi el dret a tenir-les de totes les persones?

Per què les oligarquies econòmiques dicten l'agenda política mentre el nostre planeta es va degradant de forma accelerada, amb conseqüències nefastes per a les poblacions més vulnerabilitzades i per al futur de tota la humanitat?

Com a feministes denunciem

Que la precarització de les cures, de la qual en són responsables les elits polítiques i econòmiques, afecta tots els nivells i àmbits socials, devalua els serveis teòricament públics, mercantilitza les necessitats bàsiques amb polítiques neoliberals i impacta en l'exercici dels Drets Humans.

Denunciem la dicotomia entre producció de bens i reproducció de la vida. L'economia no es pot reduir als mercats i als intercanvis monetaris perquè les cures no són una qüestió individual o privada sinó una problemàtica estructural que sosté el conjunt de la societat.

Per garantir els privilegis d'uns pocs, s'ajusta un mercat amb càrregues de treball desproporcionades, amb sous clarament inferiors al valor real de la feina malgrat els sucosos dividends de la patronal. Alhora no es reconeixen ni s'atenen les malalties laborals derivades de les condicions inadequades. Això té un impacte directe en les dones, que arriben a la jubilació amb pensions més baixes com a conseqüència de vides laborals marcades per la precarietat i la discriminació salarial.

Denunciem les condicions laborals abusives de totes les treballadores de l'àmbit de les cures:

L'explotació ferotge de les migrades dedicades al treball de la llar i de les cures, especialment d'aquelles a qui l'administració nega papers, a les "internes", en condicions d'esclavatge.

Cambreres d'hotel, treballadores del SAD (Servei d'Atenció Domiciliària), treballadores de les residències, assistents personals, auxiliars clíniques, llevadores, infermeres i tota la resta de treballadores de les cures.

Denunciem la invisibilització de les que cuiden en els marges – mares, amigues, veïnes, parelles- estigmatitzades per la societat. Elles són dones cis, trans i no binàries, usuàries de drogues, treballadores sexuals, amb diagnòstic de salut mental, migrants, sense llar i sense lloc on viure-hi.

Denunciem la situació de les dones anònimes dedicades a la cura informal, que som totes nosaltres.

Denunciem que no s'activen els suports necessaris per al desgast físic i emocional a què estan sotmeses les mares que sostenen les discapacitats, la manca de drets i recursos per maternar de forma digna, el no reconeixement dels drets de les pensionistes que han passat la seva vida cuidant i arriben a grans empobrides i sense garantia de rebre les cures que necessiten.

Denunciem la privatització, l'infrafinançament i la manca d'atenció adequada a les residències per a persones grans i a les institucions per a grans dependents, concebudes com a pàrquings deshumanitzats.

Denunciem la violència institucional de la DGAIA que, sota pretext de protecció, retira la custòdia d'infants i adolescents a mares (sobretot migrades), a les quals el mateix sistema capitalista patriarcal racista i colonial condemna a la precarietat. Aquesta és una expressió més de la violència institucional de gènere, que, lluny de garantir drets, perpètua les violències masclistes en totes les seves formes.

Denunciem la manca de recursos a l'atenció primària en sanitat i també al sistema educatiu.

Denunciem l'Estat i totes les administracions públiques per desistiment de les seves responsabilitats en relació a les cures i qüestionem en la seva totalitat el model de provisió de cures.

Denunciem la barbàrie i la destrucció imperialista a molts països del món, amb guerres i genocidis per la conquesta de territoris i recursos naturals. Denunciem l'ecocidi i el canvi climàtic com a formes de violència neocolonial, que afecten especialment dones, pobles originaris i comunitats empobrides a causa de l'espoli.

Denunciem la militarització de les nostres societats. Les guerres arrasen territoris, destrueixen comunitats i perpetuen les violències estructurals, que impacten especialment contra les dones i les nenes.

Exigim

- Exigim el reconeixement i dignificació del treball de cura, remunerat i no remunerat.
- La derogació de la Llei d'Estrangeria, racista i colonial, perquè condemna milers de persones migrades a la irregularitat, l'explotació laboral i la vulneració dels seus drets bàsics. Cal garantir drets i acabar amb la violència institucional que suposa l'actual legislació migratòria.
- Exigim justícia a tots els municipis, inclòs el de Barcelona, i que respectin el dret d'inscriure's al padró que per llei tenen totes les persones per poder així accedir als drets bàsics.
- Exigim la regularització i la regulació de les condicions laborals de les treballadores de la llar i de les cures, la seva incorporació al sistema general de la Seguretat Social i que comptin amb els mateixos drets que la resta: contractes dignes, jornades laborals correctament registrades i remunerades, jubilacions i salaris justos, accés universal a la prestació d'atur amb retroactivitat, inspeccions i fiscalitzacions de treball a qui dona ocupació i reconeixement sense traves dels accidents i malalties laborals.
- Exigim no dilatar més el curs de la ILP Regularización Ya i la seva aprovació al Congrés. Exigim el tancament dels CIEs, que són presons per a persones migrades en irregularitat administrativa, amb especial crueltat vers les mares en la separació de les seves filles i fills. I exigim desmuntar el nou Pacte Europeu de Migracions i Asil perquè atempta contra la dignitat i els Drets Humans, estigmatitza les persones obligades a migrar i causa la mort de milers en fronteres militaritzades i externalitzades a països tercers.
- Exigim la derogació de les reformes de pensions que perpetuen la discriminació i condemnen les dones a allargar la seva vida laboral per compensar les llacunes de cotització. Aquestes llacunes són el resultat de la precarietat en el sector de les cures i el treball de la llar, àmbits essencials però històricament infravalorats i desprotegits.
- Exigim posar fi a la discriminació que pateixen les treballadores sense papers en l'economia submergida, especialment les "internes", i l'accés universal als serveis públics per garantir el dret a la salut i a l'habitatge perquè deixi de ser un privilegi per a qui pot pagar.
- Exigim a l'Estat que assumeixi la seva responsabilitat dotant de més recursos per a la assistència, ajudes econòmiques directes i serveis adaptats per atendre les necessitats de totes les persones.
- Drets per a les persones que reben cures, perquè siguin tractades des de l'autodeterminació i no des de la dependència assistencialista. Les cures han de garantir vides dignes, i no ser un negoci.

- Exigim posar fi a la violència obstètrica i garantir tots els drets sexuals i reproductius: dret a l'avortament lliure i gratuït i a la maternitat lliure, respectada i desitjada.

- Polítiques públiques efectives contra la privatització sanitària i la precarització de l'Atenció Primària, per garantir una sanitat universal i accessible per a totes.

- Redistribució de les cures, a través de models de corresponsabilitat comunitària. No volem que la resposta a la crisi de les cures sigui la mercantilització neoliberal: defensem xarxes de suport mutu, iniciatives col·lectives i avançar cap a un model públic-comunitari.

- Exigim polítiques reals contra el canvi climàtic, la fi del robatori i l'explotació de recursos del Sud global, la fi de l'estratègia de simular un compromís ecològic amb el greenwashing mentre es mantenen pràctiques destructives que ofeguen les economies locals respectuoses amb el mediambient.

- Exigim la protecció dels ecosistemes i l'aplicació de models agroecològics que garanteixin la sobirania alimentària, la reducció del consum energètic i la fi del neocolonialisme ecològic.

- Exigim la fi de totes les guerres i persecucions perquè totes atempten contra la vida.

Declarem i afirmem

Que l'explotació laboral, l'espoli dels recursos naturals i la violació dels Drets Humans en les cures de les persones i del planeta són formes de violència estructural del sistema capitalista cisheteropatriarcal racista, capacitista i colonial.

Que les cures són un dret essencial i col·lectiu, constitueixen la base que sosté la vida i han ser reconegudes, redistribuïdes i garantides per a tota la societat.

La justícia climàtica, social i feminista són indissociables i han d'anar de la mà en qualsevol política pública. No acceptem un futur de devastació i migracions forçades. Defensem models de vida arrelats en la sostenibilitat, la sobirania alimentària i la justícia climàtica amb perspectiva de gènere, impulsats per les lluites de les dones a tot el món i el lideratge de les comunitats que protegeixen els territoris. No acceptem pedaços, exigim un canvi estructural.

AQUEST 8M, CÒMPLICES I ENXARXADES, CUIDEM-NOS ENTRE NOSALTRES PER TRANSFORMAR-HO TOT.

MANIFESTEM LA NOSTRA SORORITAT FEMINISTA AMB DONES DE TOT EL MÓN SOTMESES A MÚLTIPLES VIOLÈNCIES. REBUTGEM EL GENOCIDI A GAZA I A TOTA PALESTINA, I ELS CONFLICTES ARMATS QUE SEMBREN DESTRUCCIÓ EN TANTES PARTS DEL MÓN.

DAVANT UN SISTEMA ESTRUCTURAL QUE MENYSTÉ LA VIDA, REAFIRMEM L'OPOSICIÓ ACTIVA I LA REBEL·LIÓ FEMINISTA: POSEM LA VIDA EN EL CENTRE.